

WYROK TRYBUNAŁU**z dnia 14 grudnia 2021 r.****w sprawie E-1/21****ISTM International Shipping & Trucking Management GmbH przeciwko Liechtensteinische Alters- und Hinterlassenenversicherung, Liechtensteinische Invalidenversicherung oraz Liechtensteinische Familienausgleichskasse**

(Zabezpieczenie społeczne – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Rozporządzenie (WE) nr 987/2009 – Siedziba statutowa lub miejsce prowadzenia działalności – Tymczasowe określenie – Art. 3 Porozumienia EOG – Zasada lojalnej współpracy)

(2022/C 153/09)

W sprawie E-1/21 ISTM International Shipping & Trucking Management GmbH przeciwko Liechtensteinische Alters- und Hinterlassenenversicherung, Liechtensteinische Invalidenversicherung oraz Liechtensteinische Familienausgleichskasse – WNIOSEK skierowany do Trybunału na podstawie art. 34 Porozumienia między państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości przez Książęcy Sąd Apelacyjny (Fürstliches Obergericht) dotyczące wykładni rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, Trybunał w składzie: Páll Hreinsson, prezes (sędzia sprawozdawca), Per Christiansen i Bernd Hammermann, sędziowie, wydał w dniu 14 grudnia 2021 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

1. Art. 13 ust. 1 lit. b) ppkt (i) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w związku z art. 14 ust. 5a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego należy rozumieć w ten sposób, że sam fakt istnienia siedziby statutowej przedsiębiorstwa nie jest wystarczający do celów tego przepisu. Ustalając, gdzie podejmowane są zasadnicze decyzje dotyczące przedsiębiorstwa i gdzie sprawowane funkcje jego administracji centralnej, zgodnie z art. 14 ust. 5a rozporządzenia (WE) nr 987/2009, należy uwzględnić szereg czynników. Czynniki te obejmują siedzibę statutową przedsiębiorstwa, miejsce, w którym zlokalizowana jest jego administracja centralna, miejsce, w którym spotykają się członkowie zarządu oraz miejsce, zwykle to samo, gdzie określa się ogólną politykę spółki. W rachubę mogą wchodzić także inne czynniki, takie jak miejsce zamieszkania głównych członków zarządu, miejsce przechowywania dokumentów księgowych i dokumentów dotyczących zarządu oraz główne miejsce dokonywania operacji finansowych, w szczególności bankowych.
2. Aby tymczasowe określenie stało się ostatecznym zgodnie z art. 16 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 987/2009, wyznaczone instytucje każdego państwa EOG, w którym prowadzona jest działalność, muszą zostać poinformowane przez wyznaczoną instytucję miejsca zamieszkania. Do celów art. 16 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 nie wystarczy fakt, że tymczasowe określenie dotrze do wyznaczonej instytucji państwa EOG, w którym wykonywana jest działalność w jakiegokolwiek formie, czy to za pośrednictwem przedsiębiorstwa czy osoby zainteresowanej.
3. Art. 16 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 należy interpretować w ten sposób, że wyznaczona instytucja państwa EOG może nadal zakwestionować tymczasowe określenie, które stało się ostateczne zgodnie z art. 16 ust. 3 tego rozporządzenia w wyniku upływu dwumiesięcznego terminu bez jego wykorzystania. Zastosowanie procedury przewidzianej w art. 16 ust. 4 może prowadzić do tego, że określenie, które stało się ostateczne zgodnie z art. 16 ust. 3 tego rozporządzenia, zostanie uchylone z mocą wsteczną.